

A kalandorok szava

PÁRATLAN OLDAL - LXVIII. évfolyam, 43. szám, 2024. október 25.

Két tanulságos történet arról, hogy mi történik, ha valaki nem érti, emberekért felelősséget vállalni nem játék, amit majd kudarc esetén újra lehet kezdeni. Biztos eleink is ezért hagytak fel a kalandozásokkal. Mert van tanács, amire bűn nem figyelni, mert a számlát majd közösen fizetjük.

„A magyar hadsereg jó helyen van. A zömnek semmi baja. Harmadrészük harcol, a többit meg nem kell féltetni”, jelentette ki Kádár Gyula vezérkari ezredes 1943-ban, miután Horthy Sztójay Döme berlini követ világos intése („német részről egyenesen elkerülni kívánják, hogy mi a Szovjet elleni háborúban részt vegyünk”) és Bárdossy a Barbarossa hadművelet megindítása után tett kijelentése („ez nem a mi háborúnk!”) ellenére saját hatáskörben elrendelte a hadiállapot deklarálását és a 2. magyar hadsereg frontra szállítását.

A kortárs magyar rock frontembere másfél évtizede próbálja új időknek új dalaival nyugati karrierjét elindítani. A pszichedelikus rock nem jött be, mert a jóslatai rendre bedőlnek, a lakodalmas rockot ott kiröhögik, a metál sörhassal pedig már nem az igazi. Strasbourgban kiderült, most a punk partiban érzi igazán elemében magát. *„Amikor tízen jönnek az emberre, az a rock and roll.”* De mi csak azoknak a zenészeknek a kedvéért járunk koncertre, akik karizmájukkal életkedvünket növelik, nem csak az agresszivitásunkat stimulálják.

Nyugaton a rock'n'roll helyzete változatlan. Nyilván ezért nem tudta a frontember környezete, bár többször és többen nagyon szerették volna, semmilyen ajánlattal 15 éve itteni fellépésre bírni a Rolling Stonest. Mert a rock a szuverén embereké, akik nem kaphatnak meg mindent, amit akarnak, de szeretik eldönteni, hogy mit akarnak. És az idő mindig az ő oldalukon áll.